

Apen som brant havregrøten

Мавпа, яка спалила вівсяну кашу

I dag våknet Maja tidlig, selv om hun pleier å våkne sent.

Сьогодні прокинулась Мая рано, хоча вона зазвичай просинається пізно.

Hun pusset tennene og vasket **обличчя** **ansiktet** **et ansikt**.

Вона почистила зуби та вмилась.

Så bestemte hun seg for å lese avisen.

Потім вона вирішила почитати газету.

Hun leser aviser hver morgen.

Вона читає газети кожного ранку.

I dag leste hun om flyktninger som kom til et fremmed land og prøvde å lære et fremmed språk.

Сьогодні читала вона про біженців, які приїхали до чужої країни та намагались вивчити іноземну (чужу) мову.

– Det må være vanskelig å lære et nytt språk, tenkte Maja.

– Це повинно бути важко вивчати нову мову, подумала Мая.

повторила
– Det må være vanskelig, **gjentok** **å gjenta** - gjentar - gjentok - har gjentatt hun.

– Це повинно бути важко, повторила вона.

Hun liker å gjenta det som hun mener er viktig.

Їй подобається повторювати те, що вона вважає важливим.

Men så tenkte hun: "Det klarer de".

Але потім вона подумала: "Вони справляться з цим".

– Det klarer de sikkert.

– *Вони точно справляться з цим.*

– Da jeg ble født, kunne jeg ikke norsk heller, men nå snakker jeg best av alle i skogen.

– *Коли я народилась, я також не знала норвезької, але зараз я розмовляю найкраще серед усіх у лісі.*

– Jeg klarte det, og de kommer til å klare det også.

– *Я справилась з цим, і вони також справляться.*

Maja satt og tenkte på barndommen sin.

Мая сиділа і думала про своє дитинство.

Hun prøvde å huske hvordan hun lærte seg norsk.

Вона намагалась згадати, як вона вивчила норвезьку.

Hun klarte ikke å huske noen **utfordringer** **knyttet til** dette.

Вона не змогла згадати якихось викликів (випробовувань) пов'язаних з цим.

Men plutselig luktet Maja brent havregrøt.

Але раптом вона почула запах згорівшої вівсяної каші.

– Åh nei, havregrøten har brent seg.

– *О ні, вівсянка згоріла.*

– Den har brent seg igjen.

– *Вона знову згоріла.*

– Jeg glemmer alltid mat på **komfyren** **en komfyr**, og det gjorde jeg igjen.

– *Я забуваю завжди їжу на плиті, і це я зробила знову.*

пам'ять

– Jeg glemmer alltid alt, jeg har dårlig hukommelse.

– *Я все завжди забуваю, у мене погана пам'ять.*

– Jeg har veldig dårlig hukommelse.

– *У мене дуже погана пам'ять.*

– Når jeg lager mat, brenner den seg alltid.

– *Коли я готую їжу, згорає вона завжди.*

– Derfor spiser jeg vanligvis brent mat.

– *Тому я зазвичай їм згорівшу їжу.*

– Jeg må slutte å brenne mat.

– *Я повинна перестати палити їжу.*

все одно

– Hver gang tenker jeg på at jeg må slutte å brenne mat, men allikevel brenner jeg den.

– *Кожного разу я думаю, що я повинна перестати палити їжу, але все одно палю я її.*

– Hvordan klarte jeg å lære norsk med en så dårlig hukommelse?

– *Як я змогла вивчити норвезьку з такою поганою пам'яттю?*

– Hvordan gjorde jeg det?

– *Як я це зробила?*

– Hvorfor snakker jeg best norsk (blant alle) i skogen?

– *Чому я розмовляю найкраще норвезькою серед усіх у лісі?*

– Kanskje jeg snakker best fordi jeg snakker mest, tenkte hun.

– *Можливо я розмовляю найкраще, тому що я розмовляю найбільше, подумала вона?*

– Kanskje det, sa hun.

– *Напевно тому, сказала вона.*

Тепер прочитайте текст без перекладу, а потім прослухайте запис

Apen som brant havregrøten

I dag våknet Maja tidlig, selv om hun pleier å våkne sent. Hun pusset tennene og vasket ansiktet. Så bestemte hun seg for å lese avisen. Hun leser aviser hver morgen. I dag leste hun om flyktninger som kom til et fremmed land og prøvde å lære et fremmed språk.

– Det må være vanskelig å lære et nytt språk, tenkte Maja.

– Det må være vanskelig, gjentok hun.

Hun liker å gjenta det som hun mener er viktig. Men så tenkte hun: "Det klarer de. Det klarer de sikkert. Da jeg ble født, kunne jeg ikke norsk heller, men nå snakker jeg best av alle i skogen. Jeg klarte det, og de kommer til å klare det også".

Maja satt og tenkte på barndommen sin. Hun prøvde å huske hvordan hun lærte seg norsk. Hun klarte ikke å huske noen utfordringer knyttet til dette. Men plutselig luktet Maja brent havregrøt.

– Åh nei, havregrøten har brent seg. Den har brent seg igjen. Jeg glemmer alltid mat på komfyren, og det gjorde jeg igjen. Jeg glemmer alltid alt, jeg har dårlig hukommelse. Jeg har veldig dårlig hukommelse.

Når jeg lager mat, brenner den seg alltid. Derfor spiser jeg vanligvis brent mat. Jeg må slutte å brenne mat. Hver gang tenker jeg på at jeg må slutte å brenne mat, men allikevel brenner jeg den. Hvordan klarte jeg å lære norsk med en så dårlig hukommelse? Hvordan gjorde jeg det? Hvorfor snakker jeg best norsk (blant alle) i skogen? Kanskje jeg snakker best fordi jeg snakker mest, tenkte hun. Kanskje det, sa hun.